

Страни в главното производство

Жалбоподател: Guy Kleynen

Отговорник: Conseil des ministres

Преюдициален въпрос

„Членове 56 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 36 и 41 от Споразумението за Европейското икономическо пространство трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането и поддържането от държава членка на правен режим, който установява по-високо облагане на изплащаните от чуждестранните банки лихви чрез прилагането на данъчно освобождаване или на по-ниска облагаема ставка само по отношение на лихвите, изплащани от белгийските банки?“

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 4 март 2013 г. — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale/Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Дело C-106/13)

(2013/C 141/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Tivoli

Страни в главното производство

Ищци: Francesco Fierro, Fabiana Marmorale

Отговорници: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

Преюдициални въпроси

Националната уредба на Италианската република — и по-специално член 33 от Закон № 1150/42, който позволява на общините да приемат подзаконовни нормативни актове относно преобразуването на строежи и/или градоустройствени планове на територията на общината съгласно общите принципи, съдържащи се в посочения закон, в член 1 от Закон № 10/77, в различните закони, приети от съответните области, както и в член 2 от Президентски декрет № 380 от 6.6.2001 г. за „Консолидиран текст на законовите и подзаконовите разпоредби в областта на строителството“ във връзка с местните нормативни актове от по-нисш ранг (обща регулационни планове — правила за прилагане), както и член 46 от посочения Президентски декрет № 380 от 2001 г., с който се прогласява нищожността на актовете за продажба в случай на изменения на недвижимия имот без необходимите разрешения — противоречи ли на член 1 от Протокол №1 на Европейската конвенция за защита правата на човека, на член 6 [ДЕС] във

връзка с член 17 и член 52, параграф 3 от [Хартата на основните права на Европейския съюз], по отношение на несъразмерната и необоснованата намеса в правото на собственост, макар и уредена със закон.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 6 март 2013 г. — Société Mac GmbH/Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Дело C-108/13)

(2013/C 141/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Mac GmbH

Отговорник: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 34 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз национална правна уредба, която подлага по-конкретно издаването на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита в рамките на паралелен внос в зависимост от условието въпросният продукт да се ползва в държавата износител с издадено в съответствие с Директива 91/414/ЕИО ⁽¹⁾ разрешение за пускане на пазара, и следователно не позволява издаването на разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос за продукт, който се ползва в държавата износител с разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос и е идентичен с продукт, разрешен в държавата вносител?

⁽¹⁾ Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Firenze (Италия) на 15 март 2013 г. — Paola C/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Дело C-122/13)

(2013/C 141/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Firenze [Общ съд, Фиренце]

Страни в главното производство

Ищец: Paola C

Отговорник: Presidenza del Consiglio dei Ministri [администрация на председателя на Министерски съвет]

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 12 от Директива 2004/80/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да предвиждат обезщетение за пострадалите от някои категории умишлени или включващи принуда престъпления, или задължава държавите членки, в изпълнение на посочената директива, да въведат механизъм за обезщетяването на пострадалите от всички умишлени или включващи принуда престъпления?

⁽¹⁾ Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно обезщетението на жертвите на престъпления (ОВ L 261, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 18 март 2013 г. — Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-134/13)

(2013/C 141/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

Валиден ли е Регламент (ЕС) № 314/2011 на Комисията от 30 март 2011 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура ⁽¹⁾, доколкото класира инфрачервените термовизионни камери с код по КН 9025 19 20?

⁽¹⁾ ОВ L 86, стр. 57.

Жалба, подадена на 20 март 2013 г. от Reber Holding GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 17 януари 2013 г. по дело T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Reber Holding GmbH & Co. KG (представители: O. Spuhler, M. Geitz, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Wedl & Hofmann GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- I. Да отмени решението на Общия съд от 17 януари 2013 г. по дело T-355/09 и решението на четвърти апелативен състав на ответника от 9 юли 2009 г. по преписка R 623/2008-4;
- II. При условията на евентуалност,
 - да отмени посоченото в точка I съдебно решение и да върне делото за ново разглеждане на Общия съд;
- III. Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Общият съд тълкува условието за „реално използване“ по член 42, параграф 2, първо изречение във връзка с член 42, параграф 3 от Регламента относно марката на Общността в смисъл, че това използване зависи от размера на оборота и броя на местата за продажба. Този извод е неправилен, тъй като съгласно релевантната практика на Съда на Европейския съюз за наличието на реално използване съвсем не се изисква реализирането на конкретен оборот.

Макар Общият съд да е приел, че в настоящия случай марката „Walzertraum“, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, не е била използвана за шоколадови изделия така, че да се запазят свързаните с нея права, той не би трябвало просто да прекрати проверката.

Общият съд е трябвало да продължи проверката си и да се съсредоточи върху ръчно изработените шоколадови бонбони, като взема предвид принципите, изведени в Решение на Съда от 19 юни 2012 г. по дело C-307/10 (все още непубликувано). На следващо място Общият съд е трябвало да провери дали представените във връзка с използването доказателства удостоверяват, че марката „Walzertraum“, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, е използвана за ръчно изработени шоколадови бонбони така, че да се запазят свързаните с нея права. Случаят безспорно е такъв. Общият съд обаче не е разгледал докрай този въпрос.